

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5750/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из Републике ..., чији је пуномоћник Бранко Колшек, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Коста Крчадинац, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Ђурђа Нешковић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1592/20 од 29.12.2021. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1592/20 од 29.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26873/15 од 19.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се поништи писмено завештање пред сведоцима пок. ГГ, која га је сачинила 15.01.2008. године, а које је проглашено на рочишту пред Првим општинским судом Београду 15.05.2008. године у поступку О бр. 1138/08, из разлога завештајне неспособности, те да се заоставштина покојне ГГ преминуле ...2008. године расправи по закону. Ставом другим изреке, поништено је писмено завештање пред сведоцима пок. ГГ, која га је сачинила 15.01.2008. године, проглашено на рочишту пред Првим општинским судом у Београду 15.05.2008. године у поступку О бр. 1138/08, због повреде облика завештања, и одређено да ће се заоставштина пок. ГГ бив. из ... расправити по закону. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 210.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да пуномоћнику умешача надокнади трошкове парничног поступка од 181.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1592/20 од 29.12.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и делу става трећег изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од

210.000,00 динара и у том делу жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у преосталом делу става трећег изреке првостепене пресуде којим је одлучено о камати на трошкове поступка тако што је обавезана тужена да тужиоцу на досуђени износ трошкова од 210.000,00 динара исплати законску затезну камату од када се испуне услови за извршење до исплате. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу четвртном изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, („Сл. гласник РС“ број 125/04, 111/2009, 36/2011, 53/2013), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 10/23), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 19.03.2009. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), па се на ревизијски поступак примењују одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Побијана другостепена пресуда донета је 29.12.2021. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), па се на ревизијски цензус примењује члан 23. став 3. тог закона.

Чланом 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду наведено, као и да вредност предмета спора побијаног дела (501.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, применом члана 23. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Из изнетих разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић